

[Patursson.]

fangst og redskaber alene den danske statskasse. Der må ske en rimelig fordeling af disse penge mellem den danske statskasse og den færøske landskasse.

Til slut vil jeg gentage min henstilling fra sagens første behandling om, at den færøske inspektionstjeneste får den nødvendige politimyndighed. Dette er efterhånden blevet et gammelt færøsk krav, og det ville være passende, at det blev imødekommet samme dag, som 200 sømils grænsen sættes i kraft, den 1. januar 1977.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg forslaget til vedtagelse.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Allerførst vil jeg gerne takke for den udmærkede modtagelse, som dette forslag har fået her i tinget, og den, har jeg forstået, meget saglige behandling, som forslaget også har gennemgået i det særligt nedsatte udvalg.

Må jeg gøre nogle få bemærkninger om det, der er sagt.

Først til hr. Erlendsson, der bragte spørgsmålet om Sovjetunionens udvidelse af fiskerigrænsen frem. Jeg kan allerførst sige, at de tal, som hr. Erlendsson nævnte vedrørende fiskeriet ved Bornholm, efter vores beregninger ikke er holdbare. Det, der eventuelt er truet for danske fiskere, udgør 14–15 mill. og ikke som hævdet af hr. Erlendsson 85–90 mill.

Men ét er altså, hvad der kan være truet, et andet er selve sagen, og efter de oplysninger, der på nuværende tidspunkt foreligger om den i fredags offentliggjorte forordning fra Sovjetunionen om en udvidelse af deres fiskeriterritorium, så er der tale om en bemyndigelsesforordning, hvorefter det sovjetiske ministerråd kan bestemme indførelse af det nye fiskeriterritorium på 200 sømil i de forskellige farvande. Det vil med andre ord sige, at i princippet er der tale om en fremgangsmåde, som meget ligner det, som vi diskuterer for Danmarks vedkommende nu, nemlig det lovgrundlag, som folketinget behandler vedrørende det danske fiskeriterritorium.

Af den sovjetiske forordning, som vi er bekendt med, fremgår det ikke, i hvilke farvande og fra hvilket tidspunkt de nye regler vil komme til at gælde. Vi har derfor igennem vores ambassade i Moskva søgt yderligere oplysninger. De sovjetiske myndigheder har imidlertid ikke i øjeblikket kunnet give besked om,

hvornår det skulle træde i kraft, og i hvilket omfang det udvidede fiskeriterritorium vil blive indført.

Fort os er det jo især det fremtidige fiskeri i Østersøen, der har interesse. I dette farvand reguleres fiskeriet i dag under aftalen om den baltiske fiskerikommission, som alle kyststaterne ved Østersøen er tilsluttet. På kommissionens møde i Warszawa i oktober i år blev der også indgået en kvoteringsaftale for 1977, som både Danmark og Sovjetunionen tilsluttede sig, og fra dansk side må vi derfor gå ud fra, at fiskeriet i Østersøen fortsat skal være reguleret efter de indgåede aftaler.

Hr. Erlendsson kom også ind på hele spørgsmålet om, hvor stor den udvidelse er, der vil finde sted omkring Grønland, og hr. Erlendsson bestred de oplysninger, som vi har givet fra ministeriets side. Jeg gør opmærksom på, at det, vi har sagt i udvalget, og som også er skrevet til udvalget, således at man nøjagtig ved, hvad sagen drejer sig om, bygger på et skøn. Det kan ikke på nuværende tidspunkt blive en særlig præcis opgivelse, men de 200 sømil vil for Grønlands vedkommende betyde, har vi sagt, en forøgelse af arealet 9 gange. Men da der er store havdybder, hvor der ikke vil være et omfattende fiskeri på grund af de fangstmetoder, man anvender, så regner man med et betydelig mindre område end et område, som er 9 gange større end det nuværende. Der er en række områder, som man med rimelighed kan trække fra, således at det i alt bliver 3 gange det nuværende areal. Det er naturligvis et skøn, og det er ikke muligt på nuværende tidspunkt at sige det mere præcist. Jeg er også meget sikker på, at hr. Erlendssons oplysninger ikke vil kunne holde for en nærmere prøvelse.

Hr. Lowzow omtalte forholdet til England. Om dette kan jeg kun sige, at her befinder vi os jo, som i øvrigt på en lang række andre områder, der har relation til disse spørgsmål om udvidelse af fiskeriterritoriet, i en forhandlingssituation. Der er ikke på nogen måde truffet afgørelser; der er ikke noget, der tyder på, at vi står umiddelbart foran afgørelser. Det ligger sådan, at det engelske ønske om at få et særligt fiskeriterritorium inden for det fælles EF-hav ikke er et ønske, som man fra dansk side, og jeg tør også godt sige heller ikke fra en række andre EF-landes side, kan gå ind for. Det vil sige, at med hensyn til det engelske ønske, der i øvrigt også er et irsk ønske, kan jeg ikke love, hvad resultatet vil blive, men det er i